

**ПРОБЛЕМИ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ ЩОДО РОЗМЕЖУВАННЯ
ЮРИСДИКЦІЇ АДМІНІСТРАТИВНИХ ТА ГОСПОДАРСЬКИХ
СУДІВ УКРАЇНИ**

Маштакова Т.Ф студент ННПП НАВС

Науковий керівник: викладач кафедри господарсько -правових дисциплін НЯЛІ НАВС Беспаль О.Л.

Конституція України у ст. 124 проголошує, що юрисдикція судів поширюється на всі правовідносини, що виникають у державі.

Відповідно до ст. 2 Кодексу адміністративного судочинства України (далі - КАС), завданням адміністративного судочинства є захист прав, свобод та інтересів фізичних осіб, прав та інтересів юридичних осіб у сфері публічно-правових відносин від порушень з боку органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їхніх посадових і службових осіб, інших суб'єктів при здійсненні ними владних управлінських функцій на основі законодавства, в тому числі на виконання делегованих повноважень.

Тобто, публічно-правовим спором є не будь-який публічно-правовий спір, а лише той, який впливає зі здійснення суб'єктом своїх владних управлінських функцій.

Виникнення спору між фізичною або юридичною особою з одного боку та суб'єктом владних повноважень з іншого не означає, що такий спір автоматично належить до юрисдикції адміністративного суду.

У теорії та практиці останніх років переваги набуває точка зору, відповідно до якої головним критерієм розмежування судових юрисдикцій повинен бути не суб'єктний склад спору, а його предмет, зміст спірних правовідносин. Якщо за змістом правовідносин є господарськими, а предметом з приводу якого виник спір, виступає господарська діяльність, то такого роду спори повинні розглядатися господарськими судами за правилами господарського судочинства.

Основа розмежування господарських і адміністративних правовідносин на законодавчому рівні закріплена в ч. 1 ст. 4 Господарського кодексу України (далі - ГК), відповідно до якої не є предметом регулювання цього Кодексу адміністративні та інші відносини управління за участі суб'єктів господарювання, в яких орган державної влади або місцевого самоврядування не є суб'єктом, наділеним господарською компетенцією і безпосередньо не здійснює організаційно - господарських повноважень щодо суб'єкта господарювання.

Зі змісту цієї норми вбачається беззаперечний висновок про те, що відносини, в яких орган державної влади або місцевого самоврядування, що наділені у відношенні суб'єктів господарювання господарською компетенцією і правом здійснювати щодо них організаційно-господарські повноваження є суто господарськими.

Отже, здійснюючи розмежування адміністративних і господарських правовідносин перш за все треба визначати, яку саме компетенцію здійснює в спірних правовідносинах орган державної влади або орган місцевого самоврядування. Якщо названі органи влади виконують господарську компетенцію, спрямовану на організацію господарської діяльності, то вирішення спору належить виключно до юрисдикції господарського суду за правилами господарського судочинства.